

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 24 Cor.
Pe un sem. . . 12 "
Pe o lună . . . 2 "

Strul de Daminec
Pe un an . . . 4 Cor.
Pentru România și :
America . . . 10 Cor.

Strul de zi pentru Ro-
mânia și străinătate pe
un an 40 franci.

TRIBUNA

REDACTIA
și ADMINISTRATIJA
Miksa utca 2—3.

INSERTIUNILE
se primesc la adminis-
trație.

Manuscripte nu se ina-
poiază.

Telefon pentru oraș și
comitat 502.

Principele Bülow și românii.

După o activitate încordată și rodnică de nouă ani, principele Bülow a părăsit postul său înalt și plin de răspunderi grele. Nici un stat de pe fața pământului n'are o creațiune în administrația sa ce s'ar putea asemăna pozițiunii cancelarului imperiului german. În interiorul imperiului cancelarul răspunde nu numai pentru guvernul prusian regal al cărui șef este, ci și pentru guvernele tuturor statelor federale, cari constituiesc împreună marea împărăție germană. Politica externă întreagă a tuturor statelor federale este concentrată în mâna cancelarului. Dar Bismarck, primul cancelar, a dat dela început prin uriașa sa putere de concepțiune și prin mâna sa de fier, postului de cancelar o croială, care sporea și mai mult importanța acestui post prevăzut în constituția statului. Cancelarul Bismarck devenise pentru toate statele europene și ne-europene un fel de potentat, care când își încrunta sprâncenele sale stufoase, producea în toate părțile neliniște și îngrijiri. Împăratul actual Wilhelm II, și el un om plin de temperament și dornic a strânge în mâinile sale imperiale puterea germană, a mai ciuntat din atribuțiile cancelarului, și urmașii lui Bismarck au trebuit să se mulțamească cu roluri mai reduse. Dar prin aceasta măsură pozițiunea cancelarului german n'a devenit mai ușoară și mai puțin responsabilă, căci conflicte între împărat și cancelar erau acum inevitabile. Nu vor fi aceste conflicte, cari au silit pe principele Bülow să plece, vor

fi contribuit și alte cauze la demisionarea lui. Părerea este generală și însuși împăratul Wilhelm confirmă în public că Bülow a satisfăcut pe deplin înaltele și grelele sale îndatoriri și toți regretă sincer plecarea sa, afară de clericali, socialiști și poloni. Se știe ce servicii însemnate au făcut principele Bülow monarhiei noastre cu ocaziunea anexării Bosniei și Erțegovinei.

Mai puțin cunoscute au să fie raporturile acestui distins bărbat de stat cu românii. Dela anul 1888 până la 1893 Bülow era reprezentantul imperiului german pe lângă Curtea regală română. În acești cinci ani cât a stat în București, Bülow a avut suficientă ocaziune a cunoaște poporul român în ființa sa, în făptuirile și în aspirațiunile sale.

Putem să-o spunem fără nici o rezervă și preocupare că el a plecat dela București cu multe simpatii pentru români și ca amic al lor. Aceste simpatii și amicitii au fost traduse la Berlin în o politică în totdeauna binevoitoare României, care s'a manifestat în legături economice din ce în ce mai strânse între Germania și regatul român, și a culminat în vizita recentă a Principelui moștenitor german la București. Tractatele comerciale între aceste două țări s'au încheiat totdeauna fără așteptări și prelungite negocieri, d. e. cu mult mai neted decât cu amica monarhie învecinată. Politica germană, condusă de cancelarul Bülow, a destinat România pentru a deveni un factor în dezvoltarea comerțului german oriental. Ea a consimțit la o legătură directă între

Berlin, București și Constanța peste Breslau, lăsând Ungaria la o parte, atât în ceia ce privește traficul mărfurilor și al persoanelor, cât și în cea ce privește comunicația telegrafică. La Constanța s'a așezat cablul german pentru Constantinopole și s'a dirigit astfel o mare parte a relațiunilor europene cu a orientului peste România.

Dar și pentru noi românii cei din Ungaria Principele Bülow dovedea un viu interes. Tocmai pe când să afla în București (1888—1893) luptele noastre politice intraseră într'un stadiu mai viu și mai expresiv.

Avem cunoștințe pozitive că Bülow urmărea cu mare interes fazele prin care treceau aceste lupte și culegea amănuntele lor nu numai din isvoare oficiale și dela miniștrii români. Deși chestiunea română din Ungaria putea fi pentru un ministru plenipotențiar german din București o cantitate neglijabilă, cu toate aceste d. Bülow dovedea pentru cunoașterea ei complectă o mai mare străduință decât chiar colegul său austro-ungar. D. Bülow a căutat întâlniri și conversațiuni cu fruntași de ai noștri și le-a avut. În cursul acestor conversațiuni principele n'a găsit nici odată cuvinte de aprobare sau de justificare pentru politica maghiară. Credința sa era pe atunci — acum șeptesprezece ani — că se va pune capăt acestei politici prin votarea unei *legi electorale europenești*. Va să zică încă de pe atunci în cercurile politice diriguitoare era conceput planul pentru frângerea oligarhiei maghiare șoviniste. Cu toate aceste această lege electorală europenească, pentru

FOIȚA ZIARULUI „TRIBUNA“.

Lucien Descaves.

— Dela Academia Goncourt. —

C l o c i o.

— Sfârșit. —

În anul acela, o bronșită câștigată prin gări îl culcă la spital. Aceasta fu ultima lovitură, miseria neagră pentru Clotilda și copil. Nu i-se mai da nici cărbuni nici pâine, și regulamentul cere ca solda, despuiată de indemnitațiile reprezentative și alte e, să nu fie plătită subofițerului decât după ieșirea sa din spital. Clotilda a scris acasă; dar cafeneaua mergea prost și părinții i-au trimis douăzeci de lei. Ca să economisească, ea cumpără dela cantină pâinea miliției vândută de soldați și pânda pe furnisorul comisiunei de provisiuni, om bun care-i lăsa cu voie câte-o salată sau câteva legume.

În fiecare zi se ducea să vadă pe Durieu: o favoare. Lua copilul cu dânsa și amândoi petreceau după amiaza la spital. Aci era căldură și se gândeau cu groază la odaia lor dela școala militară unde înghețau.

Copilul, pipernicit, slăbit de hrana proastă, decădea în mod vădit. Maiorul îl examină într'o dimineață, chemat de către Clotilda. Ordonă să stea în casă. Atunci Clotilda trebui să se împartă între soț și copil. Când se ducea la spital culca copilul acoperindu-l cu un morman de în-

vălituri și haine. Totuși mititelul tremura în odaile înghețate, palid, ca și cum vântul puternic ce mătura curțile i-ar fi șterpelit cearșeaful sau s'ar juca subț pat.

În sfârșit, Durieu ieși din spital.

Dar la rândul său, într'adevăr bolnav, mititelul nu se mai sculă. Neliniștit, soții se adunară pentru cea din urmă oară, în jurul leagănelui.

Timp de opt zile, temperatura, în luna aceasta a lui Februarie, a fost încântătoare. Soarele cu cochetării de convalescent se întindea pe pavajul neted al curților fără ca să se întârzie, pândind numai decât dispărând în frigul matinal al sezonului îndoios. Apoi, fără tranziție, zăpada apărea pe acoperișuri; sculându-se, auzeau lopețile oamenilor de corvadă făcând cărări prin curte. Pe vreme de desghet, apa, printr'o crăpătură a tavanului, cădea, picătură cu picătură într'un colț de odaie.

Serviciul Geniului, însărcinatul cazărmei și corpul aruncau răspunderea unii asupra altora. Când sosi un lucrător, scurgerea încetase de trei zile.

Luna lui Martie fu groaznică. După zăpadă suflă un vânt de iarnă târzie, vătămător pieilor și măduvelor delicate.

Copilul murea.

Niciodată Durieu nu intra dela exercițiu fără o strânsoare de inimă, un tremur mai dureros decât acela care-i pătrunsese oasele în vijelia vântului. Poate că s'a sfârșit!... Înainte de a intra se oprea o clipă. Într'o viziune repede zărea obrăjiorul de ceară, rănit, alb, de un alb îndoios și ca de vată

pe care-l întâlnești la un fruct curățit și pe care l-ai lăsat să mălăiețască; ochii făceau două pete negre, iar gura de șofran se subția, devenea o trăsătură aproape nevăzută, — tăișul unui cuțitaș de desert.

Când împingea ușa, regăsea pe Clotilda, admirabilă de devotament, aplecată asupra leagănelui; toate nopțile veghia, moțâind abia câte două ore după amiază, când serviciul lui îi permitea s'o înlocuiască.

— Maiorul a venit?

— Da. A spus că-i păcat că copilul e așa de slab încât să nu poată fi transportat... Are nevoie de aier și de o schimbare de atmosferă... Ah! nici vremea asta nu ne ajută să-l scăpăm!

Clotilda nu mai era aceiași ca în ultimele luni, veșnic furioasă, cu firea biciuită de orele de haimăneală și trâncăneli. Glasul și mișcările ei alintau; aplecată asupra-i, ea se oglindea în obrazul copilului, aproape, tot mai aproape, ca într'o oglindă aburită de suflare; din când în când mișcările de nerăbdare ale unei persoane care nu se vede bine îi scăpau...

Seara, veghiau amândoi.

Subt fereastră resunau câte odată copitele unui cal liber, iar paznicii grajdului cântau, toți, acelaș refren de marș cu finale ce se țarau, lugubre, în întunerecul nopții. Din cuvintele mestecate într'un jargon neînțeles abia câteva crâmpie ajungeau până la ureche, cântate pe o arie de horă pentru urși.

Pingni, pingo, pingo les noix...

. dedaus le bois;

care stăruie îndeosebi și regele nostru constituțional numind un guvern anume cu această misiune specială, nu numai că nu este votată, ci n'a trecut până acum nici prin stadiile pregătitoare parlamentare. Este exclus ca principele Bülow să nu tragă consecințele logice din aceasta atitudine a conducătorilor politice maghiare și să nu vadă în mod și mai luminos decât la București îndreptățirea luptei de apărare a românilor.

Și la Berlin s'a oferit uneori ocazia ca principele Bülow să dea ochi cu cauza română.

Astfel, întră altele, după spargerea parlamentului ungar sub guvernul Ștefan Tisza și săvârșirea noilor alegeri, cari au dat rezultatul surprinzător al zdrobirei complete a partidului »liberal«, în ministeriul de externe din Berlin a rămas neînțeleasă puțința și modalitatea acestei zdrobiri subite și neașteptate a unui partid, care a dominat țara cu putere neînfrântă atâți amar de ani. În dorința a să dumeri asupra acestui punct a fost consultat memoriul politic al d-lui Eugen Brote »Die rumänische Frage«. Harta electorală adausă la această operă a fost întinsă pe masa biroului și încunjurată de șefii secțiunilor ministeriali, cari o examinau de-amăruntul. Din text, hartă și cifre enigma curând a fost deslegată și conștiințioșii funcționari prusiani erau acum în pozițiune a face raport temeinic căpeteniei lor.

În Cancelarul Bülow noi românii de dincolo și de dincoaci de Carpați fără îndoială am pierdut pe unul din cei mai binevoitori amici ai noștri în diplomația europeană. Nu putem decât se aderăm din toată inima la înalta distincțiune de care regele Carol I-a făcut părtaş conferindu-i ordinul ce poartă numele său și la cuprinsul telegramii ce i-a adresat cu aceasta ocaziune, mulțămindu-i Principelui îndeosebi pentru caldul interes ce a arătat neîncetat românilor, cari știu să aprecieze înțeleapta politică pe care a condus-o cu mână fermă.

Un caz rar e de sigur cazul notarului ungar din Soborșin (comitatul Aradului). D. Szaiff Zoltán a fost »ales« (cum e terminologia la noi pentru acest fel de numire) notar în Soborșin acum câțiva ani. Comuna fiind curat românească, i-s'a impus (?) să învețe românește. Acum însă, după mai mulți ani, el și-a dat demisiunea pentru motiv că nu poate învăța românește. Un ziar unguresc triumfă spunând că aceasta e dovadă cât de puțin românii sunt apăsați aici în Ungaria. Ar trebui să se spuie însă care-i cauza adevărată a demisiunii d-lui Szaiff și dacă motivul indicat de dânsul nu i numai un pretext după cari se ascund alte motive. Ș'apoi dacă chiar ar fi adevărat cazul cum îl prezintă ziarul unguresc, am întreba: pentru ce nu s'a ales mai bine un român la Soborșin? Și dacă înt'adevăr am admite că a în etat apăsarea națională în Soborșin, ar mai rămâne să înceteze încă — în alte patru mii de comune românești.

D. Bethmann-Hollweg la Ischl. La începutul lunii August noul cancelar german d. Bethmann-Hollweg va merge la Ischl spre a se prezenta împăratului Francisc Iosif și spre a face cunoștința dlor Aehrenthal și Tissoni miniștrii de externe ai celor două state aliate Germaniei.

Intrunirea delegațiilor. Este neexact, că delegațiile se vor întruni în curând. Cauza amânării este faptul că Reichsratul austriac nu s'a ajurnat decât târziu, iar criza ungurescă încă a fost aplanată abia de puțin timp și în mod provizoriu.

Goana în contra școalelor noastre. Revista »Népt. Lapja« în Nrul 28 a. c. ne aduce știrea, că la propunerea inspectorului reg. de școale comisia administrativă a comitatului Făgăraș în ședința ordinară din luna Iunie a decis să înainteze ministrului propunerea pentru a se da admonestare școalei gr. or. din Zărnești și pentru tragerea în cercetare disciplinară a învățătorilor dela această școală.

În jurul alegerii dela Caransebeș. Ziarele din Budapesta publică următorul comunicat: Un număr de 8 deputați sinodali au adresat un protest mitropolitului Mețianu contra alegerii episcopului dela Caransebeș. Prin acest protest se spune că rezultatul alegerii nu se poate considera ca manifestarea voinței membrilor sinodali ci ca efectul terorizării prin articole publicate prin »Tribuna« și »Lupta«. La protest sunt adăugate și câte un exemplar din aceste ziare cu articolele incriminate.

O incurajare părea să le vie dela ofițeri indispuși contra lui Durieu. Căpitanul său spunea:

— Era un sub-ofițer excelent, dar ni-l'a stricat căsătoria. Nu, nu avem nimic de așteptat dela oameni ce fac lucruri contra voinței lor.

Căpitanul nu-i ierta veleitatea ce arătase de a vroi să plece. Nu știu dacă protestările acestea trebuiau puse în socoteala nesimțirii egoiste a becherului, sau în aceia a invidiei târzice ce i-a făcut să-i crească în inimă exemplul unei vieți regulate ca aceia a subordonatului său.

Mai întâi, îl pedepsiră ușor — drept avertisment. Sub ofițerii își făceau o plăcere șireată comunicând aceste pedepse lui Durieu odată cu ordinele date la raport.

— Iar două zile pentru d' ta! anunța Lombard: întârziere în adunarea oamenilor pentru exercițiu.

Durieu avea accente de revoltă caraghiosă:

— Am să reclam, prea e prea! Le e necaz pă mine!... N'au nici o considerație pentru sub-ofițer!...

La urmă rămânea liniștit și se răzbuna pe cei mici. Da, toată lumea avea necaz pe dânsul. Aha! ce mai serviciu are să facă el de acum!

Și timp de opt zile pedepsi fără rost nici măsură, micșorându-se și mai mult în loc să recâștige autoritatea dorită.

La rândul lor, sergenții se răsbunau cum puteau. Îi aduceau observațiunile și consemnul căpitanului față cu Clotilda căreia îi era dat să

Epilogul vizitei dela Sinaia

O săptămână de zile presa ungurescă a dus-o bine. Seria de incidente scornite de ea însăși au fost comentate, discutate, combătute, desmințite și menținute spre a fi din nou desmințite. A fost un clasic exemplu al luptei cu morile de vânt care dela nobilul cavaler dela Mancha încoace a rămas o culme de ridicol în istoria rătăcirilor omenești. Acum la o săptămână, după ce ziarele ungurești au isprăvit tot ce se putea scrie despre acele minciuni, vine și corespondența oficioasă a guvernului și omoară definitiv toate fapțurile fantaziei ovrești din Budapesta. Cam cum ai mai da odată cu bâta într'un car de oale sparte și hârbuie de mult.

Desmințirea oficiosului pe semne a întârziat într'adins spre a nu strica prea de vreme amuzamentul presei ungurești, lăsând-o întâi să-si joace hora până-n capăt. Acuma, *post festa*, vine și »Biroul telegrafic ungar« și declară cu nutra gravă că vizita prințului moștenitor la Sinaia a corespuns intențiunilor ce s'au avut, de a manifesta legăturile cordiale cari există între cele două dinastii. Primirea foarte cordială a dinastiei și a poporului au arătat cât de mult a răușit intenția asta. Ea s'a manifestat și în toasturile rostite cu acest prilej.

Aici apoi oficiosul se preface a se indigna grozav contra încercării insolente de a răspândi știri scornite, inspirate de pofta de senzație fără scrupul, fără a spune însă cine a făcut această încercare, căci vrea să-si menajeze propria sa presă de ale căre grații guvernul unguresc are atâta nevo.

Urmează apoi desmințirea pe rând a tuturor minciunilor, a ruperii și insultării steagurilor ungurești și austriace, a declarațiilor făcute de prințul moștenitor cătră delegațiunea românească, a conflictului dela legațiunea austro-ungară din pricina acelei delegații. Spune că dacă o delegațiune ungurescă din România nu a fost primită, cauza

Bibelin, bibelo, popo la guenago,
Pingo la guenago, pingo lesnoix!...

Amândoi veghiau. Zorile triste le alunecau peste umeri și spete, făcându-i să sară în picioare cu un tremur de îngheț.

Intr'o noapte, Clotilda și soțul ce moțăiau pe câte un scaun de fiecare parte a leagănelui, se treziră într'o sperietură ca treziți dintr'un vis urit. Se aplecară asupra bolnavului. Nu mișcase... Era mort. În ceafă și de-alungul șoldurilor același tremur îi străbătu: tremurul zorilor timizi... Dintr'o singură mișcare, amândoi se întoarseră spre fereastră, uimiți de a nu vedea pe geamuri lumina inundând încet odaia.

Clotilda plânse până în ziua. Durieu umbla prin odaie și, fără să fi știut pentru ce, cântecul grăjdarilor îl obseda prosteste; trâncăneala

Pingni, pingo, pingo les noix

gonea din crierul său ori ce gândire, cum se răspândesc în vârtejul vântului furios frunzele veștede.

De odată reapăru Clotilda încrunțată, fără energie. Grija casei o lăsa pradă neapăsării. Durieu fu nevoit să însărcineze cu aceasta pe un vistavoi, soldat care își trecea vremea cu coatele pe masă și cu nasu în jurnal. Îl înlocui. Ca să se răsbune, vistavoiul povestea în companie viața intimă a aghiotanului, certurile cu soția... Dormitorul se făvălea. Sergenții atrăgeau pe vistavoiu, îl întrebau măscăriciuri, desbrăcau pe soți.

asiste în fie care zi la spectacolul acestei mizerii un om, soțul său, tratat ca un școlar, revoltându-se când se găseau singuri, — în definitiv foarte supus.

Totuși, amândoi îngrășau. Dar în carnea lor bursufată degetele păreau că lasă urme ca într'un chit proaspăt.

Nu se mai întâlneau de cât la masă și momentele acestea deveneau tot mai măhnitoare. Între dânsii, leagănel, deși într'un colț retras, cerea locul său prin privirea piezișă a Clotilde ce fără un cuvânt, isbucnea în plâns. În fundul acestei dureri umflată de necazuri Durieu simțea muștrarea tăcută pentru moartea micuțului ucis de tatăl care n'a știut să-i câștige măcar câțiva metri cubi de aier.

Acum, aghiotantul prelungea cu bucurie orele de serviciu, ca să scape de certuri. Întră tîrziu și găsea câte odată, stînd de vorbă pretenest cu Clotilda, pe Lombard care l' aștepta. Și din nou se desfășurau aceleași povești de prin companie urmate de comentari asupra observațiunilor ofițerilor și vecinicile văicăreli!

— Vă spui eu! Căpitanul are năcaz pe mine pentru că sunt însurat. Altădată era bun cu mine.

Lombard îl asculta cu un zimbet ușor; îi dădea curaj:

— Ași, exagerați! O să vă propuie pentru maldie la inspecția generală, o să vedeți!

Intr'o dimineață sosi radios.

Boalele secrete!

scurgerea, arderea, atât la bărbați cât și la femei, după cum o dovedesc scrisorile de recunoștință se vindecă foarte repede prin medicamentul »Gonotol«. Acest medicament se bea. Prețul unei sticle 6 cor. comăndele de 3 sticle cu 12 cor. se expediază franco. Se capătă pe lângă cea mai mare discrețiune dela Farmacia Salvator în Roma nr. 1 (Slavonia). — — —

a fost faptul că o asemenea delegațiune nu s'a anunțat.

Pe semne guvernul unguresc a înțeles că prin minciunile presei ungurești și prin campania întemeiată pe aceste minciuni și a înstrăinat și mai mult simpatiile prințului de coroană încât din toată afacerea nu rezultă nici un câștig ci numai pagubă pentru unguri. Minte ungurului din urmă...

Ședința secțiilor științifice și literare ale Asociației.

În zilele de 14 și 15 l. c. secțiile literare și științifice ale »Asociației culturale transilvane« au ținut obișnuita lor ședință anuală. Secțiile acestea înființate de mai puțin de zece ani au început a lucra și munca lor deveni tot mai roditoare pentru cunoașterea, păstrarea și întărirea naționalității noastre. Ședința de acumina încă a fost rodnică în hotărâri bune, între altele înființarea unui serviciu de colportaj pentru răspândirea scrisului și culturii românești.

Iată după »Revista economică« unele amănunte:

Miercuri în 10 a. c. la orele 10 a. m. venerabilul prezident al Asociației și prezident din oficiu al secțiilor, dnul Sterca Șuluțu, deschide ședința plenară a X-a a acestor secțiuni. Au fost de față 22 membrii ordinari din numărul total de 25 și 2 membrii corespondenți, anume d-nii: Andrei Bârseanu Brașov, Dr. Iosif Blaga Brașov, Dr. Vasile Bologa Sibiu, Dr. Ioan Borcia Sibiu, Dr. Ambrosiu Chețianu Blaj, Aurel Ciortea Brașov, Parteniu Cosma Sibiu, Vasile Goldiș Arad, Enea Hodos Sibiu, Dumitru Lăpădat Săliște, Dr. Ioan Lupaș Sibiu, Ioan F. Negruțiu Blaj, Teodor V. Păcățian Sibiu, Gregoriu Pletos Năsăud, Gavril Precup Blaj, Ioan A. Preda Sibiu, Dr. Ioan Radu Brad, Dr. Ioan Rațiu Baj, Romul Simu Sibiu, Simeon Stoica Abrud, Dr. Ioan Stroia Sibiu, Nicolau Togan Sibiu, Arseniu Vlaicu Brașov. Au participat și domniile secretari ai Asociației Octavian Goga și Oct. C. Tăslăuanu.

În discursul său de deschidere d. prezident arată că chestiunea instituirii secțiilor științifice literare a preocupat cercurile Asociației aproape dela înființarea acesteia. Instituirea lor însă abia s'a putut face în 14 Octomvrie 1900, decă după 38 de ani dela întemeierea Asocia-

țiunii. După ce arată că ședința aceasta este a X-a ședință plenară, spune că crede a fi momentul potrivit ca să arunce o privire asupra activității secțiilor constatând îndreptățirea lor la existență.

Drept aceea enumără, rând pe rând toate chestiunile cu cari diferitele secțiuni și toate împreună în ședințele lor plenare, s'au ocupat în cursul celor 9 ani ce-au trecut dela întemeierea lor. După acestea constată că secțiunile, — în această primă fază a existenței lor, când au avut să lupte cu greutățile începutului, având să facă experimentări, adesea neisbutite și încercări imposibile de realizat — totuși au corăspuns măcar în parte așteptărilor, dovedindu-se a fi un bun organ auxiliar al Asociației în chestiuni științifice literare și în lucrările, prin cari Asociațiunea ajunge în atingere directă cu masa poporului. Astfel suma de cor. 6074 33 ce s'a cheltuit până acum pentru funcționarea secțiilor (ca diurne și cheltueli de călătorie) nu a fost cheltuită în zadar.

Iată acum, în rezumat, și concluzia ce d. prezident o trage din cele întâmplate în trecut. Pentru ca activitatea secțiilor — zice Domnia sa — să devină cât mai roditoare în viitor, este neapărat ca ele să-și întărească lucrarea, toți membrii lucrând cu hărnicie și mai ales să și concentreze activitatea asupra problemelor celor mai urgente și mai ușor de realizat în timp apropiat și totodată de un folos mai mare. Spre acest scop d. prezident dă câteva directive.

1. Toți membrii secțiilor să colaboreze la »Transilvania« măcar cu câte un articol în fiecare an, stăruind ca această revistă să devină cât mai interesantă și folositoare în cercuri tot mai largi.

2. Toți membrii să colaboreze la Biblioteca populară a Asociației și la Biblioteca școlară contribuind fiecare cu ce are mai bun din specialitatea sa.

3. Toți membrii să țină conferințe și prelegeri în orașul lor de locuință și în alte orașe și în satele de pe teritoriul despărțământului căruia aparțin, pentru ca, cu timpul, aceste conferințe și prelegeri să devină generale; iar cu ocazia acestor conferințe și prelegeri să înființeze biblioteci și agenturi popo ale în comune.

4. Toți membri să lucreze pentru înființarea de însoțiri culturale și economice în toate comunele românești și să îngrijească de buna lor chivernisire.

În locul al doilea: Toți membrii secțiilor să-i stea Asociației în ajutor cu tot devotamentul și la rezolvirea altor probleme, cari ea nu le poate rezolvi fără concursul lor, cum sunt:

1. Recensarea ca și până aci a manuscriptelor și publicațiilor ce li-se vor prezenta în acest scop.

2. Compunerea de repertorii bune pentru bibliotecile populare și pentru orientarea publicului peste tot, repertorii cari ar trebui să se întreprindă an de an.

După acestea ar urma apoi celelalte chestiuni prevăzute în Regulamentul secțiilor, ca s. e. Adunarea materialului de folklor. 4. Studiarea nomenclaturii populare. 5. Lucrarea biografiilor bărbaților aleși ai neamului. 6. Adunarea de documente istorice și utilizarea lor. 7. Urmărirea literaturii naționale și a literaturii altor popoare. 8. Adunarea de date statistice referitoare la situația poporului nostru și utilizarea acestora ș. a.

Eroii revoluției din Persia.

În actuala revoluție din Persia, Bactarii formează majoritatea armatei, care a cuprins zilele acestea Teheranul, silind pe șah să abdice.

În istoria războaielor bactarii au avut un rol neînsemnat până acum, de aceea au și fost foarte puțin cunoscuți în Europa.

Bactarii locuiesc în părțile Sudvestice ale Persiei într'un ținut muntos, neroditor și foarte greu de cutreerat pentru streini. Foarte înapoiați în cultură, între ei domnesc cele mai primitive moravuri. Nu este multă deosebire între ei și popoarele nomade din Asia centrală. Idealul lor este forța brutală, apoteozarea pornirilor sălbatice. Deși luptă pentru constituție, ei n'au nici cea mai elementară idee de parlamentarism.

În această privință persanii, cari sunt animați de idei cu totul liberale, le sunt cu mult superiori. Ideile moderne au pătruns de mult la ei. Influența europeană se observă la orice pas.

Bactarii trăiesc de sute de ani în aceste ținuturi, fără a-și fi schimbat felul lor primitiv de viață. Europeanul care călătorește printre ei, își poate face foarte ușor idee de ce trebuie să fi fost în alte vremuri.

Bactarii susțin despre dânșii că sunt cei mai nobili dintre toți locuitorii Persiei. Ei se fereșc a lega căsătorii cu femeile dela șes, astfel că și-au păstrat neatins caracterul lor etnic. Sunt înalți, bine făcuți, cu privirea ageră și foarte mândri și încăpățânați ca toți locuitorii dela munte. De locuitorii orașelor au o adevărată oroare. Adese ori se întâmplă între ei și locuitorii dela șes încăierări, cari iau proporții amenințătoare. Desprețuiesc pe adevărații persani, numindu-i lași și fri-

— Ne desarmază săptămâna asta, don aghiotant! O să vă salutăm cu multă plecăciune.

Prin cazarmă, un strigăt se rostogoli ca un tunet: liberați!

Vinerea, sergentul aducând înapoi raportul de dimineață, dădu în acelaș timp lui Durieu și un bilet de serviciu.

— Sunteți de serviciu la o gară.

— Mă așteptam, observă aghiotantul.

Clotilda era de față; repara o rochie și o pălărie. Cu un glas nepăsător, dânsa întrebă:

— La ce gară?

— Nu știu încă.

De dimineață, cazarma luă un aer de animație neobișnuită. Grupuri de soldați treceau, de braț în spre cantină, cu traista pe umeri, în așteptarea plecării.

— Dacă cumva nu ne mai vedem, noroc și pace bună, Durieu.

Își strânseră mâinile.

— Încă nu știți la ce gară sunteți de serviciu? întrebă Lombard.

— Habar n'am; trebuia să mă duc la Montparnasse, dar se pare c'a venit un contra-ordin. Durieu nu mai avu timp să se urce până în casă; un platon îl căuta.

— Vă chiamă aghiotantul-major!

Era însărcinat să plece numai decăt la gara de Est ca să asigure serviciul de ordine.

Ceva după sosirea lui în gară, sala cea mare se umplu de soldați. Li-se distribuia biletele de drum luate de dimineață. Cadrele de conducere subț supra-veghearea ofițerilor făceau ultimul apel, se sforțau să adune oamenii, strigau nume ce se repetau până la extremitatea cealaltă a sălei, ca un consemn de sentință.

Șefii de detașament formaseră un cerc; reînnoiau recomandățiunile date asigurându-se c'au fost bine înțelese. Cei întârziți se ghemuiau la ghișeur, printre civili; traistele mici, umflate ca un burduf, pătau uniforme cu galben, se legăneau pe șoldurile soldaților, despărțindu-le brațele de corp ca niște urechi de doniță.

Durieu se pregătea să întovărășească detașamentele pe cheiul de plecare când Lombard îl opri cu un aer de surpriză cam nervoasă:

— Ah! d-ta aici?...

Stătu la îndoială o clipă, apoi, brusc:

— Drace! numai cinci minute! O șterg! Ce vream să spui!? Ați văzut pe ofițerul de serviciu? Mă întreba de d-ta! Ați face bine poate să-l căutați... pe aici, da...

— Mulțumesc!

— La revedere!

Încă o strângere de mână și Durieu se îndepărtă în direcție opusă aceleia ce vruse să ia.

— D-ta ești aghiotantul de serviciu?

— Trăiți!

— De ce nu erai pe peron la plecarea trenu-

lui? Oamenii au strigat și au făcut scandal... Am să fac un raport... Sfînga în pre...

Ofițerul întoarse spatele, lăsând pe Durieu trăsniț, furios de a fi ascultat pe Lombard în loc să fi urmat prima sa mișcare, conform ordinului ce primise.

Când, cu două ore mai târziu, ajunse acasă, Durieu găsi cheia în ușe. Crezu că Clotilda s'o fi coborât să cumpere ceva și cum era foarte obosit, se desbracă. Dar, cum la un moment dat se apropiă de masă, un petec de hârtie reținută subț două gloanțe mici de plumb îi atrase privirea.

— Bun! iar un bilet de serviciu, își zise el.

Se întuneca.

Fără grabă, Durieu se apropie de fereastră ca să descifreze câteva rânduri scrise cu creionul. Ceti:

»Plec, pentru că nu vreau să fac ca micuțul... Să nu ai pică pe mine pentru asta, e în interesul nostru a amândoi. Nici vorbă că ne descurcăm mai bine fiecare singur

»Te sărut:

Clotilo.

»Să nu scrii asta la noi, ai să le faci sânge rău«.

Durieu ridica perdeaua ca să vadă mai bine, recitește scrisoarea, scrutează scriitura, termenii. În măsură ce se apropie de iscălitură, infamia se adâncește; fondul îi apare mai nămolos decăt

Schuber Lajos

vopsitorie de primul rang și atelier de curățit hainele de mătase și fire de lână, cu putere de aburi

Primește vopsirea și curățirea de haine bărbătești și femeiești, uniforme, perdele de dantele și tunis, umbrele, broderii. Dantele vopsesc conform gustului celui mai rafinat, după modele. Primesc curățirea de materii de mobile atât în casă, cât și afară de casă. Mănuși de glassé și rocuri de piele se vopsesc elegant. — Hainele de doliu se vopsesc în decurs de 24 ore. — Comandele poștale se execută prompt și conștiințios

Szabadka, Beresényi-u. 314.

coși. În conversațiunile lor despre aceștia, nu au de cât cuvinte de dispreț. Persanii la rîndul lor afirmă despre Bactiari că sunt niște hiene fără de milă, niște animale setoase de sânge. Au și un proverb despre visuri: Visul este ca traiul în țara Bactiariilor, adică nu are nici un preț.

Bactiarii sunt de legea mohamedană. Poligamia este la ei în floare. Femeile lor sunt frumoase. Pe față nu poartă vâl ca celelalte femei mohamedane, ci umblă cu fața desvilită.

Partea cea mai mare dintre ei sunt nomazi. Se ocupă cu creșterea vitelor, cu vînatul și cu pescuitul. Mulți trăiesc din haiducie. Și haiducii sunt în același timp temuși și stimați de conaționali lor. Fiind oameni porniți, adese-ori au loc între ei lupte, adese-ori fără de nici o cauză serioasă. Adese-ori se bat, se omară pentru un petec de pășune sau pentru un lucru de nici o valoare.

Iarna Bactiarii coboară dela munte în văi, unde locuiesc în colibe sub conducerea șefului familiei. Vara se suie iar la munte, unde locuiesc în corturi. Hrana lor este foarte simplă. Băuturile alcoolice, deși oprite de Coran, adese-ori îi ispitesc. Cu creșterea copiilor își bat foarte puțin capul. Foarte rar sunt aceia, cari știu scrie și citi.

Conducătorul lor, acela care i-a condus în triumf în Teheran, Gardar Asad, este un om cult, a studiat la Paris, unde a stat mai mulți ani de zile. A lucrat mult în interesul răspândirii culturii între conaționali săi. A întemeiat mai multe școli. El se trage dintr-o veche familie de curzi, cari odinioară au pornit din Siria și Arabia ca să cucerească Persia.

Tatăl său a fost ucis în anul 1882, Totatunci a fost și el aruncat în pușcărie, de unde scăpând în 1889, a plecat în Europa. Este stăpânul absolut al tribului său. El dă sentințele de moarte. E stăpân pe viața supușilor săi. Dar foarte arareori face uz de puterea sa. Pe vinovați îi aruncă în pușcărie, îi bate sau, când vina lor este mai mare, le tăe câte un deget sau două dela mână.

După vechiurile obiceiuri ale Bactiariilor, uci-gașul e condamnat a deveni sclavul familiei celui ucis, iar familia aceasta putea face cu el ce voia. Până la 1850 Bactiarii au fost cu totul independenți. Nu aveau însă nici șef recunoscut. Tatăl lui Asad a fost primul șef recunoscut al lor.

În principiu Șahul este suveran și la ei. Dar de fapt cuvântul lui n'are nici o trecere.

După toate probabilitățile, Așad n'a luptat pentru triumful ideilor liberale, ci cu gândul ascuns de a ajunge el Șah. Dar bărbații de stat persani cred că realizarea acestui gând al său ar fi o nenorocire pentru Persia.

Din Străinătate.

Evenimentele din Persia. Ziarul berlinez »Lokalanzeiger« află din Teheran, că noul șah Achmed Mirza e recunoscut și de popor ca domnitor al Persiei. Pe lângă dânsul va fi numit regent Assad el Mulk.

Sipachidar a fost numit în demnitatea cea mai înaltă militară. Sardar Assad, conducătorul bachtyariilor, a fost numit ministru de interne. S'a adresat o proclamație populațiunii, care e semnată de Sipachdar și Sardar.

În parlament se observă o activitate febrilă. Tuturor europenilor li-e interzisă intrarea. Sipachdar a dat ordin, ca toate bunurile furate să se depună la un loc ca să se restituie apoi posesorilor. Teheranul are iarăși aspectul său de toate zilele.

Cadavrele se înmormântează.

Ziarului »Vossische Zeitung« i se comunică din Petersburg că guvernul rus a hotărît să nu mai trimeată trupe în Teheran. Ambasadorul rus din Teheran a fost însărcinat să propună noului guvern de a da fostului Șah o rentă potrivit cu rangul său, pentru care va garanta Rusia și Anglia.

După părerea cercurilor diplomatice, Șahul ar mai fi putut continua lupta, de oarece a dispus încă de 800 oameni, totuși în urma sfatului ambasadorilor rus și englez s'a decis să se refugieze la ambasada rusească.

Proiectul de a reconstitui fostul parlament a fost găsit nerealizabil. A fost hotărît că alegerile noi vor avea loc cât de curând și după noua lege electorală. Trupele fostului Șah vor primi solda lor spre a înlătura jafurile eventuale. Armenii cari se temeau de a fi măcelăriți, încep să se liniștească.

Agentia Westnik află că cabinetul din Petersburg a trimis tuturor guvernelor o notă spunând că fostul Șah al Persiei s'a adăpostit la legațiunea rusă din Teheran și că e păzit de trupele anglo rusești. Faptul că fostul suveran al Persiei s'a adăpostit la legațiunea rusă nu schimbă absolut nimic la principiul adoptat de cabinetele din Londra și Petersburg, să nu se amestece de fel în luptele politice din Persia.

Moartea pretendentului la tronul Spaniei. Don Carlos de Bourbon, pretendentul tronului Spaniei a murit aseară la Parese.

Don Carlos de Bourbon, născut în 1848 la Laybach, este nepotul lui Don Carlos,

fratele lui Ferdinand VII care a început agitația carlistă. În 1867 se căsătorii cu Margareta de Parma. Dela 1872, propriu zis, Don Carlos începu să revendice tronul Spaniei, cu ocazia proclamării lui Amedeu de Savoia ca rege. El se duse în Spania și începu cea din urmă agitație carlistă, care ținu 4 ani, până la 1876, când fu definitiv învins de Alfons XII, urmașii lui Amedeu.

Din acel an Don Carlos părăsi Spania, continuând totuși de a-și menține pretențiunile, dar fără a mai recurge la arme. Din Franța a fost expulzat în 1878 pentru agitații contra lui Alfons XII.

Congrua preoșimei ortodoxe.

»Doamne dă, ca cu izbândă să se facă pașii necesari pentru ameliorarea sorții noastre« exclamă ca de încheierea articolului apărut în nr. 136 al »Tribunei« sub titlul de mai sus, »Un preot«! Și dacă încep cu ceea ce a sfârșit confratele, de sine se înțelege că aprob, primesc și iscălesc întru toate până la litera cea din urmă, întreg articolul său! Într'un singur lucru a greșit confratele, că n'a apăsat cât de tare peana, ca în urma ei să fi rămas cu litere cât pumnul: Nici un sgomot, nici un interes și toate acestea se întâmplă bageama din pricina »urei față de cartea, acel simptom păcătos, despre care s'a vorbit în nr. 15 al revistei »Biserica și Școala« din acest an și din care motive preoșimea stă împietrită la orice atac!

Suntem ca pruncii: neputincioși, și fără sfat, fără sprigin din afară de noi.

Voiesc să fiu cât de scurt în vorbe, — părerea mea în chestiunea desbătută de confratele în articolul său ar fi următoarea:

Ca să dobândim în timp, ca nu cumva — până ce în forma asta, pe cale ziaristică, timp mai îndelungat am căuta să ne însuflețim, îmboldim unii pe alții, proiectul să devie lege, — prin articolul confratelui sub titlul de mai sus, să ne considerăm foți cu toții convocați în conferință preoșească la Arad, — sala festivă a Seminarului nostru diecezan — bunăoară pe ziua de 20 Iulie, 2 August a. c. (sărbătoarea stului Proroc Ilie, după amiazi la 3 ore.

Sunt sigur, că domnii protopopi vor fi toți cu noi. Prea Veneratul Consistor, în frunte cu Prea Sfinția Sa Episcopul nu altcum direcțiunea semi-

n'ar fi crezut. Frazele acestea în josul cărora stă scris acest nume, — sunt răulețele de apă murdară năvălind în canalul cel mare. Își reamintește fapte și le coordonează: interesul extraordinar trezit într'ansa la primirea biletului de serviciu; aceleași întrebări puse de către Lombard... Adineauri, pe când acesta îl reținea, aruncându-l pe o cale greșită, — da, își aduce aminte, a zărit de departe o pălărie și a recunoscut-o: pălăria pe care o înfrumusețase în chiar dimineața aceia... Clotilda și Lombard au plecat împreună! Și întâmplarea ironică aplică nenorocitului această ultimă palmă: soțul supraveghiând plecarea soției la brațul unui amant! — Păcătoșii!... păcătoșii!...

Să-i urmărească? Nu poate? Măine toată cazarma are să cunoască povestea și o să răză. Și rolul cel mai frumos, fără îndoială nu va fi pentru dânsul!

Cine știe! poate că-i singurul om surprins care n'a tras din vizitele lui Lombard concluziunile ce au fișnit de-o dată la lumină cu ocazia liberării contingentului! Cine știe dacă sergentul-major, cu cinismul și înfumurarea'n doză egală la sub-ofițerul bălat frumos, n'a încredințat fericirea sa camarazilor ce, acum, își răd de soț?... Are să îndrăznească să coboare mâine printre oameni? O să mai comande cu același glas?... I-se pare că nenorocirea i-a pătruns în glas, în gesturi, în atitudine... O idee de o veselie crudă,

nebunatăcă îi trecea prin minte. Un soldat îl chiamă: Cornar!... E nevoit să-l pedepsească și motivul circulă prin cazarmă: »A chemat pe acest subofițer Cornar, ceia ce nu este adevărat« O veselie imensă umple dormitoarele; la raport, fețele creapă de răs conținut iar colonelul iese ca să nu isbucnească!...

Nu mai are în mână scrisoarea Clotildei ci pedeapsa: »A chemat pe acest sub-ofițer Cornar...« — pamfletul grav pe care șiretenia publică l-l lipește în spinare ca o inscripție de mizerie!...

Scrisoarea! Te cred, o știe pe din afară! ce nostimă e! »Să nu ai pică pe mine... e în interesul nostru«.

Viitorul îi apare de o neînduplecată strămoare. Ieri îi scăpase percepția visată, falimentul fatal al lui Cirieul înghițând zestrea femeiei, cauțiunea rezervată, necesară... Astăzi îi pleca nevasta..

»Nu scrie acasă«.

Cum, se poate! E onoarea lui de a fi singurul a suferi pentru dânsa!

Râsul dureros care-i zbârcește gura, și-l smulge din inimă ca un plânset.

Da, Clotilda are dreptate! Dacă nu vrea să fie mâne de râsul regimentului atunci n'are decât să'nchidă'n sufletul său secretul acestei plecări... Vre-o poveste: tata Cirieul grav bolnav; fiică-sa plecată în grabă acasă... Apoi, i-va vedea!...

A rămas cu scrisoarea în mână. Silabisea iscălitura, încet, aproape cu înconștiință: Clo-Clo...

Cu furia unui copil care își sgărie rana, striga: Cloclo! Cloclo! cum se obișnuia la Dieppe la cazarmă, în serile de beție. Nu-l mai strigă, numele, ci-l scuipă și cu vârful ghetel îl respăndește pe jos! Iată nevasta!

Nevasta lui!

Își amintește serile foarte dulci dela cafenea; suirea la Neuville; prostii de o dată regăsite și cari, singure, fac farmecul amintirilor prin sumi de nebăgare în seamă ce aduc. Băgă de seamă că se sprijinea de leagăn și se surprinde murmurând: Cloclo, Cloclo, mai liniștit, fără furie. Scuipatul e răspândit acum pe fața lui. Și-l șterge în vreme ce simte o slăbiciune în glas, un tremur de plâns, fondul de milă pe care și-l preapără soțul a cărui lașitate se bizuie pe plictiseala amantului trimițându-i nevasta înapoi când se va fi săturat de dânsa!

Au trecut ceasuri... Bătăi în ușe.

— Întră!

— Don aghiotant, vă chiamă la contr'apelo.

Se scoală, se încinge și pleacă în spre dormitoare lungi pe cari le străbate, pipăind la picioarele fie-cărui pat, fără lumină, ca un somnambul!

Trad: de Adolphe Clarnet.

Fabrica de spălat cu aburi Cu mașinăriile sale cele mai moderne, aranjată cu puteri electrice, spală, calcă și curăță albituri bărbătești și de dame, și tot felul de lingerie cu prețuri moderate. — La o sumă ce trece peste zece cor., pachetul se retrimită porto-franco.

„KRISTALY“

Kristály gőzmosó gyár, Kolozsvár, Pályaudvar.

nostru diecezan, vor fi atât de grațioși încât la cunoștință de pe acum acțiunea noastră, în interesul cauzei, să ne deschidă porțile seminarului și să ne permită intrarea în sala de învăț!

Conferința odată întrunită să nu se dizolve, ci să se discute tot! În urmare, foarte la timp, dacă cei mai pricepuți dintre frați, să pregătiți câte un proiect de adresă către biserică. Sa, în înțelesul articolului publicat de frațele.

Dintre mai multe, s'ar putea compune apoi una mai decât adresa, care ar fi a se prezenta prin comisiune la locul prea înalt.

Poftiți domnilor și fraților preoți a Vă propune în chestiune! Vă convine timpul și locul? Vă să așteptăm până ce domniile protopopi mai suslești — ca să fie mai cu porneală treaba — or începe acțiunea de remonstrare?! Din parte-mi un învoit la toate!
gt. preot.

Cătră cetitori!

Adresăm un nou apel abonaților, cetitorilor și amicilor noștri, și îi rugăm cu toată insistența să binevoiască a-și reînnoi abonamentele, a-și achita restanțele și a înmuna și pe alții să aboneze.

Sunt atât de mari sacrificiile împreunate, necesitățile unui organ de publicitate unic, încât e imposibil a le face față cu un stoc de abonați rău plățitori ori neglijenți.

Abonament nou deschidem:

pe un an 24 cor.
» 1/2 » 12 »
» 1/4 » 6 »

Pentru lunile de vară, abonații noștri își pot schimba adresele, ziarul li-se va trimite unde vor, dacă ni-se aduce aceasta de cu vreme la cunoștință.

O colectă zădărnicită.

Suntem rugați a publica următoarele:

Duminecă în 11 c. n. au fost ridicate în comuna Statina de lângă Dezna trei »rugă« (cruci) foarte frumoase din lemn de stejar dăruit de buntele Wenckheim. Rugile erau sculptate și pictate frumos. Cu ocaziunea aceasta s'a celebrat »maslul«, apoi sfințirea rugilor cari erau înaintea sericii așezate pe roate pentru a fi transportate la locul destinat, una în hotar spre meazăpapte, alta spre mează-ză, și cea mai frumoasă în mare înaintea bisericii, spre lauda lui D-zeu. La aceasta serbare frumoasă au luat parte pe lângă preotul locului P. Ioan Tirla și Zacharie Șan din Dezna, F. Bodea Laaz, P. Ardelean din Nadăbești, — iar învățătorii pe lângă cel din loc A. Budea și Teodosiu Rafila Dezna. P. Șan din Buhaniu și subscrisul P. Covaciu din Borșeș, care tot odată mersesem în treburi de învățare. A fost apoi prânz comun la părințele de la, la care au luat parte pe lângă cei numiți și multe dame și d-șoare, asemenea și poporul număr destul de frumos. Fiind eu absent dela prânzul comun nu am auzit toastele așa zise frumoase, când am ajuns, era veselie mare, poporul cânta, asemenea inteligentă.

Văzând însuflețirea aceasta mare inv. T. Rafila, într'un discurs bine motivat face propunerea: să se facă pentru aducerea aminte de ziua aceasta, să se înalțe conmesenii se contribuie fie care cu câte ceva pentru liceul din Brad, el cel dintâiu dăruind 10 cor., apoi P. Covaciu 10 cor., I. Tirla 5 cor., A. Budea 2 cor., A. Budea 1 cor., N. N. 1 cor. — După aceea însă căci pe când eu (subscrisul) străduindu-mă să însemnam pe contribuienți, Părintele Z. Millan se ridică și într'o vorbire nu fără înălțime, combate fapta aceasta zicând: »Nu re-

cunoaște pe Inv. Rafila de competent a colecta respective a face propunerea căci acest drept compete părintelui Tirla ca gazdă a cășii«, afirmarea aceasta o întărește și păr. Fabriciu Bodea, deci ei doi, și ai lor »nu pot contribui cu nimică căci ei nu mai au copii de a umbla la școală, ba că ei au făcut colecte destule, și au contribuit totdeauna dar mai marii noștri nu ne mai dau samă etc. vorbe cari nu ar fi lertat unui preot ale grăi, — auzind poporul de față cuvintele părinților Millan și Bodea, toți câți erau cu banii în mână așteptând să i însemn, se retraseră zicând:

»Dacă preoții aceștia vorbesc așa, apoi de ce să dăm noi« — așa am rămas cu suma de 24 cor. contribuită de cei însemnați mai sus, și care s'a administrat la locul său.

E foarte regretabil când și astfel de venerabili părinți fac așa fapte, în loc ca ei să fie în frunte, dacă nu cu fapta cel puțin cu îndemnul, apoi să nu combată cel puțin.

Borșeș, în 18 Iulie 1909.

Patriciu Covaciu,
învățător,

Spovedaniile unui om de azi.

Căprioara.

Primăvara venea încet. Cerul se înseninase, dar pe pământ, stăruia încă zăpada. Pe ici pe colo, crîmpeie negre abureau în soare. Și în adăpostul brazdelor, firele de iarbă își scoteau capul, sfioase.

Ținuse mult iarna, în anul acela. Sălbăticiunile își părăseau pădurea, ca să caute în alte muguri tineri și mănunchiuri de iarbă. O căprioară plecase din peștera ei, lăsându-și puii singuri. Seara venia, și căprioara nu se întorsese încă. Unde era? Puii se uitau mirați, unul la altul, — și nu știau că mama lor se rătăcise în pădurea vecină. Venise acolo să caute iarbă mai bogată și izvoare desghețate. Dar când vru să treacă iarăși puntea pe unde venise, puntea nu mai era acolo. Intii, a rămas pe marginea prăpastiei, neștiind ce să facă. Apoi, începu să alerge de colo pînă acolo, căutînd zadarnic un loc pe unde să sară. Muntele de dincolo însă era prea departe. Intre ea și el, se deschidea prăpastia largă și adîncă, în fundul căreia sta lungită puntea. Cine o trîntise acolo? Căprioara privea în jos, se apropia; o piatră se rostogoli și căzu peste punte. Căprioara se trase înapoi, speriată. Pământul subred se surpă în urma ei și acoperi o jumătate din punte.

Noaptea se lăsa încet. Era frig. Stelele sticleau pe cerul albastru, iar în depărtare, mugeau cerbii. O tristă adîncă turburase ochii limpezi ai căprioarei. Era singură în pădurea asta mare și străină, unde nu cunoștea nici un pom, nici o stîncă, nici un adăpost. Se gîndea la pui, și inima i-se strînsese de durere. Nici nu s'a dus să pască ori să doarmă. A rămas acolo, pe marginea prăpastiei și toată noaptea a privit cînd în fundul ei, cînd stelele nemîșcate în depărtarea cerului. A doua zi, cînd răsări soarele, o speranță îi limpezi ochii. În neștiire, începu să caute, — și orice piatră întîlnită în cale, o împingea cu botul pînă la marginea prăpastiei și o rostogolea deasupra punții. Începu s'adune crăci uscate, scormonite din zăpadă, buturugi putrede și bucăți de zăpadă înghețată. Le rostogolea pe toate în prăpastie; puntea se acoperea încet-încet, movila creștea necontenit. Căprioara se liniștise. Pînă vor înmuguri mesteacănii din pădurea ei, prăpastia se va fi umplut. Putea să treacă atunci și să între în peștera ei dragă, unde o așteptau puii plîpînzi; acolo, ea avea izvoare prietene, din fundul cărora o privea o altă căprioară, avea tufe cu vîrfurile dulci, — și mușchii moale, verde, pe stîncile semețe.

...Cînd flămînzea, căprioara pleca să cerceteze pădurea nouă. Găsise și aici livezi cari înverzeau și crengi cu mugurii dulci, dar nu erau ca cei de dincolo. Într'o zi, a băut apă dintr'un izvor și s'a mirat: în apele limpezi, a văzut și aici o căprioară cu ochii buni. Și aici a găsit mușchii moale și bogat, stînci semețe și bolți cari se împleteau deasupra cărărilor. Se învăța, încet-încet cu țara ei nouă. Nu se mai grăbia să umple prăpastia, ca altădată. Primăvara venea pe nesimțite. Aici erau mai multe frunze ca dincolo. Ce pădure bogată era pădurea nouă, și cit de săracă aceea pe care o părăsise!... Acolo, lăsase pomi uscați, izvoare înghețate.

Seara, cînd vedea că podul crește și e gata să ajungă sus, o copleșeau părerile de rău. Se învățase atît de mult aicea!

Și în ziua cînd prăpastia fu plină de pietre, de crengi uscate, de zăpadă înghețată, — căprioara a stat pe gînduri, acolo, la marginea pădurei, — și n'a mai trecut dincolo...
Neg.

INFORMAȚIUNI.

A R A D, 19 Iulie n 1909.

— A. S. R. principesa Maria a României în Măieruș. A. S. R. principesa Maria a României a sosit Sâmbăta trecută la orele 3 și jumătate în comuna Măieruș din comitatul Brașovului. Insoțită de viitorul moștenitor al tronului, A. S. prințul Carol și de o doamnă de curte. Princesa a vizitat pe țărancă săsoaică Anna Michaelis, care fusese dădacă la curte și alăptase pe viitorul Rege al României.

Oaspeții au fost în casa țarancei și au primit o gustare ce li-s'a oferit. Au vizitat pe urmă biserica evangelică împodobită de curând și au ascultat bucăți cântate pe orgă și apoi au mers cu automobilul ducând și pe femeia Michaelis cu sine, pînă în frumoasa pădure de lângă comună și s'au întors în comună. După o ședere de aproape două ore, au plecat luându-și rămas bun dela femeia Michaelis, automobilul le-a fost împodobit întreg cu flori. Toți, oamenii cari au văzut și au vorbit cu principesa au fost încantați de drăgălășia și firea ei prietenoasă. Mai fericită era fosta dădacă onorată cu această vizită. Ea a primit daruri bogate dela principesă. Ea binecuvîntă pe principesă care i-a adus o rază de lumină în casă.

— Părintele Gh. Tulbure acuzat de agitație. Foaia Poporului aflată, că părintele Gh. Tulbure este pus sub acuză pentru agitație ce ar fi săvârșit-o cu ocazia unei adunări populare rostind și d-sa un discurs.

— Intrunirea social-democrată din Praga la Praga social-democrații din Austria au ținut ieri o întrunire de protestare contra obstrucției, la care au luat parte peste 30.000 de persoane. Intre alții a luat cuvîntul și deputatul socialist Sonkup. S'a luat hotărîrea de a se lupta pentru răsturnarea guvernului sau cel puțin pentru scoaterea din guvern a primului ministru Bienerth și a ministrului de interne Haertl. S'a mai spus apoi că convențiile comerciale cu statele balcanice sunt foarte necesare în interesul comerțului și rapoartelor politice.

— Adunarea secției Aiud-Teiuș a »Asociației«. Comitetul secției Aiud-Teiuș a »Asociației pentru literatura română și cultura poporului român« invită pe membri și pe toți cei ce se interesează de literatura și cultura poporului român, la adunarea generală cercuală ce se va ține în 8 August stil nou 1909 la 3 ore postmeridiane în școala greco-catolică din Cacova, cu următorul program: 1. Deschiderea ședinței. 2. Raport despre activitatea despărțământului pe anul de gestiune expirat. 3. Raportul casarului pe anul expirat și preliminarul de budget pentru anul viitor. 4. Exmiterea unei comisiuni pentru înscrierea de membri și încasarea taxelor. 5. Pertractarea ofertului dlui Dr. Georgiu Șimon prin care își susține premiul de 100 cor. pentru lucrarea literară circumscrisă în p. 10 al protocolului adunării generale din anul trecut, și pentru anul viitor. 6. Disertațiuni ori prelegeri practice, ce sunt a se insinua mai de timpuriu presidiului. 7. Propuneri. Verificarea protocolului. Inchiderea ședinței. Aiud 8 Iulie 1909. Ioan Maior dir. desp. Corneliu Crișian actuar.

Da-că tîrguiți din articolele anunțate în ziarul nostru, vă rugăm ca la comandă să amintiți unde ați cetit aceste anunțuri.

— **Sărbătorirea a doi savanți.** Zilele trecute, atât întreaga Germanie cât și întreaga lume științifică a sărbătorit jubileurile de 70 ani, a doi dintre cei mai învățați profesori din Germania și care au o reputație științifică mondială, d-nii A. Wagner și Schmoller, primul profesor de finanțe iar al doilea de economie politică.

Cu această ocazie savanții profesori au primit nenumărate manifestațiuni de simpatie din toate părțile lumii civilizate.

Fiind cunoscute sentimentele filoromâne ale celor doi savanți, care au în România mulți discipoli, România s'a asociat la manifestațiile de simpatie ce li s'a făcut. Astfel Regele Carol a acordat profesorului A. Wagner ordinul »Steaua României« în gradul de »Mare Ofițer« iar profesorului Schmoller ordinul »Coroana României« în gradul de »Mare Cruce«. De asemenea Împăratul Wilhelm al Germaniei a acordat, cu această ocazie celebrilor profesori: d-lui Wagner titlul de »Excelență«, iar d-lui Schmoller titlul »Nobil prin ereditate«, titluri ce foarte rar se acordă în Germania.

Unul dintre elevii celor doi savanți, în țară este și d. dr. Creangă cunoscutul statistician și secretar general al ministerului industriei și comerțului.

— **Pofețiile lui Abdul-Hamid.** Acum douăzeci și patru de ani, vorbind cu răposatul rege Oscar al Suediei, sultanul detronat spunea că poporul său nu va fi copt pentru constituție decât după un veac...

— Eu nu sunt partizanul unei culturi care duce numai socialismul, în țară unde întra... Când vor fi trenuri în toate părțile, se vor deschide ușile tuturor boalelor fizice și spirituale... Eu văd deja toate aceste dificultăți în reformele militare pe cari le-am întreprins. Religia face pe soldații mei disciplinați... Dacă e vorba de libertate și egalitate, atunci trebuie crescuți de mici cu ideea aceasta. Majestatea Voastră vede că nu sunt adversar al reformelor, dar că necesitatea îmi impune să las această grijă urmașilor mei...

...Că Abdul-Hamid s'a desmințit, o știe toată lumea. Cîinele bătrîn își mușcă degetele în vila lui din Salonica și poate se gîndește la toți martirii constituției pe cari i-a aruncat în apele Bosforului sau i-a spînzurat.

Unul din aceștia, marele vizir Midhat-Pașa, cel dinții care a avut curajul să propună sultanului constituția, a fost trimis în exil, guvernator la Smirna. Cîțiva ani după aceea, Abdul-Hamid l-a rechemat în Constantinopol și în câteva zile, s'a răspîndit șovrul că a fost răpus de-o boală. Adevărul însă abia acum se știe: marele vizir a fost spînzurat, în fața Șeicului-Islam de-atunci disgrațiat și el, dar pe care legea îl oprea să fie ucis. Abdul-Hamid însă tot nu s'a săturat. Inchipuipdu-și că odată cu asasinarea lui Midhat-Pașa va ucide orice avînt spre libertate, el a trimis servitorii să desgroape mortul și să-i aducă capul în Stambul.

O lună după aceea, un ministru introducea în Yldiz-chiose un cufăraș cu următoarea inscripție:

»Ivorii japoneze. Obiecte de artă, pentru M. Sa sultanul«...

...Cufărașul a fost găsit abia acum, într'o ascunzătoare, și în el, țeastă lui Midhat-Pașa...

Internatul „Pavelean“ de băieți din Beiuș.

— *Avis pentru anul școlastic 1909—1910.* —

Părinții cari doresc ca băieții lor în anul școlastic 1909—1910 să fie primiți în internatul »Pavelean« de pe lângă liceul superior din Beiuș, sunt avizați, ca pînă în 20 August să își înainteze petițiile Rectorului.

Condițiunile sunt:

1. Pentru un tînar școlar în urma hotărîrii ven. Consistor gr.-cat. din Oradea-mare, trebuie plătit la an 300 cor. pentru întreținere; 70 cor. pentru uniformă; 3 cor. taxă de înscriere și 10 cor. (cl. I—VII) pentru meditație (instrucție). Suma înțreagă face 383 cor. Taxa de înscriere obligă și pe cei beneficiați. Plătirea are să se întîmple punctual în două ori patru rate anticipative, căci din contră acest Rectorat deja în cursul anului va lua măsuri, ca să dea afară din institut pe elevii, ai căror părinți-tutori n'au plătit ratele la timp și nici la un caz nu va suferi mai mult, ca la unii și la alții din an în an, să se îngrămădească restanțe peste restanțe.

2. Fiecare tînar la înscriere trebuie să dovedească prin atestat medical, că e deplin sănătos și ca atare apt pentru disciplina seminarială.

3. Fiecare tînar la începutul anului școlastic trebuie să fie provăzut:

- cu 6 schimburi albe de pînză.
- cu 10 batiste și 2—3 cravate.
- cu 2—3 părechi de ghete și 10 părechi de cio-rapi.

- Vestminte de pat:
 - Saltea (mindir ori sac de paie).
 - 4 ciarciafuri (lințoluri-lepedee) albe.
 - 2 perini cu 4 fețe, și un țol (sau plapomă).
 - un covor de pat, 3 perii de ghete, 1 de vestminte și 2 peptene.

Toate schimburile și vestmintele au să fie însemnate cu grije de acasă cu numele elevului, cusut ori scris cu cerneală ce nu se șterge prin spălare, căci altminterea superioritatea institutului nu poate lua nici o răspundere, cînd s'ar perde.

Tinerii în internat vor fi provăzuți:

- Cu locuință comoadă și sănătoasă provăzută cu toate cele de trebuință conform igienei moderne.
- Incălzit, spălat și luminat.
- Vipt întreg și regulat a) dejun pîine și lapte, b) prinz 3 specii. — Dumineca și în sărbători 4, c) de cină 2.
- Medic și medicină pentru bolnavi și de 2 ori baie la lună.

Ce privește vestmintele uniforme, pentru taxa de 70 cor. elevul va primi: 2 rînduri de vestminte, unul de vară, altul de iarnă și un palton de iarnă.

Părinții sunt avizați, că pentru eventualele daune făcute de fiii lor în mobile ori alte obiecte de ale institutului, sunt răspunzători și vor avea să le plătească.

Elevii se vor prezenta în 1—3 Septembrie st. n. înaintea superiorității institutului însoțiți de părinții ori tutorii lor, unde aceștia vor plăti taxele prescise fără de a căror plătire elevii nu-și vor putea ocupa locul în internat. Și elevii stipendiști au să se prezinte cu părinții ori tutorii lor. Atîta atențiune așteaptă acest institut, care an de an la 70 de tineri romîni dă gratis lumină și adăpost.

Acești tineri cari țin să li-se rezerve loc în internat, după primirea anunțului de prenotare, au să trimită pînă în 20 August suma de 33 cor. din taxa obligată.

Beiuș, 18 Iulie 1909,

Dr. C. Pavel,

rectorul internatului »Pavelean«.

Nota. 1 La gimnaziu în 30—31 August se vor da examenele de emendare.

2. În 1—4 se vor face înscrierile.

3. În clasa I se primesc tinerii de 9—11 ani,

4. La înmatriculare tinerii au să prezinte a) actul de botez, b) atestat școlar c) atestat de revaccinare.

5. Au să plătească: 17 cor. înscrierea; 20 coroane didactrul pentru semestrul I. Toți trebuie să fie provăzuți cu studiile și recuzitele de trebuință.

Economie.

Tîrgul de bucate din Arad.

20 Iulie 1909.

Din tocte părțile țării sosesc vești liniștitoare despre recolta de grîu ce se vedește pe urma secerișului. Tendența grîului e încreștă.

S'au vîndut azi:

grîu 100 mm.	15.40—
cucuruz 100 mm.	7.20—
secară	9.70—
ovăs	8.50—
orz	8.20—

Prețurile sunt socotite în coroane și după 50 klg.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

Budapesta, 17 Iulie 1909.

INCHEIEREA la 1 ORĂ și jumătate:

Grîu pe Iunie 1909	27.48—27.50
Secară pe Oct.	20.08—20.10
Cucuruz pe Iulie	15.58—15.60
Cucuruz nou Mai	14.08—14.10
Ovăs pe Oct.	15.48—15.50
Rapiță pe Aug.	28.60—29.80

Prețul cerealelor după 100 klg. a fost următorul:

Grîu nou

De Tisa	30 K.	80—33 K.	35 fil.
Din comitatul Albei	30 »	35—33 »	35 »
De Pesta	31 »	15—33 »	60 »
Bănățanesc	30 »	90—33 »	70 »
Ardelenesc	32 »	—32 »	20 »
De Bacica	31 »	45—32 »	60 »
Secară de calitate I.	19 »	75—20 »	05 »
Secară de calitate mijlocie	19 »	40—19 »	45 »
Orzul de nutreț, calitate I.	17 »	40—18 »	40 »
Orzul de calitate a II.	16 »	80—16 »	90 »
Ovăs de calitate I.	18 »	20—19 »	20 »
Ovăs de calitate a II.	18 »	65—16 »	95 »
Cucuruz	15 »	85—16 »	05 »
Tărițe	12 »	40—12 »	70 »

BIBLIOGRAFII.

A apărut: *Ramuri*, revistă literară bilunară, 11 dela 1 Iulie 1909, cu următorul sumar: Iorga — Ce-a fost Eminescu. M. Eminescu — Poem epic (inedită). I. Slavici — Eminescu Junimea. Dr. Sextil Pușcariu — O scrisoare dîtă a lui M. Eminescu. Dr. I. Borcia — nescu ca pedagog. O. Pursch — Eminescu muzica. D. Tomescu. — Un ziarist ideal: M. nescu. O. Pursch — Amintiri. D. C. & C. — Sărbătorirea lui Eminescu. Al. S. — Cronică. Abonamentul anual: în țară 6 lei; în strătate 9 lei. Un număr: în țară 30 bani; în strătate 40 bani. Redacția și Administrația: Str. Știrbei Vodă nr. 81 Craiova.

A apărut: Delapetca: »Din literatura populară«. Vol. I. Poezii populare, prețul 50 de fileri. poate comanda și la librăria »Tribunei«.

A apărut și se află de vânzare în librăria »Tribunei«:

„Impresii de teatru din Ardeal“

de Zaharie Bîrsan.

Recomandăm cu căldură acest frumos și interesant volum, în care afirmă cu o nouă putere talentul simpaticului nostru artist.

Prețul 2 coroane.

Plus 20 fileri porto.

Poșta administrației.

C. L. Saturău. Mulțămita publică costă 2 roane.

Redactor responsabil Constantin Savu »Tribuna« institut tipografic, Nichiu și

Anunț.

În comitatul Aradului 800 jughăre pămînt, pășune pentru oi e de dar arîndă. Prețul anual e 16 cor. la 1 jug și se poate lua în folosință dela 1 August.

Doritorii să se adreseze pentru informațiuni la administrația »Tribunei«.

„Sentinela“

instituit de credit și economii ca societate pe acții în SATUL-NOU (Révaufal) filiala în Sân-Mihailu.

Efectuează toate operațiunile de bancă. Depuneri plătește 5% interese și 10% dare interese. — Prospect pentru noua emisiune acții, pentru acționari cu 110, iar pentru acționari cu 112 cor. se pot cere dela direcțiune.

Satul-Nou, în 7 Maiu 1909.

Direcțiune

„Wällischhof“

sanatoriu

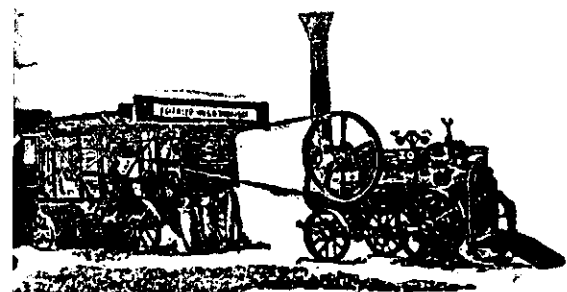
aranjat după sistemul dr. Lahman cu întocmirile moderne ale terapiei fizice și dietitice, 1 oră și jum. depărtare de Viena în regiune romantică și sănătoasă. Posta și Telegraf: Maria Enzensdorf (bei Wien).

Cu deslușiri și prospecte stă la dispozițiunea și medicul șef al stabilimentului

Dr. Marius Sturz

candidat de avocat
 cu praxă bună
 imediat aplicare pe lângă condițiuni
 favorabile în cancelaria avocatului
Dr. OCTAVIAN PAVELEA
 în Bethlen (com. Szolnok Doboka).

EBRECZENI LAJOS
 reparator de mașini
 Kadea-mare — Nagyvárad
 — Kolozsvári ut 29/43. —

Primește repararea tehnică a orice soi
 mașini economice, motoare mánate
 aburi, gaz, retroleu, benzin, oleu
 at, motoare abserbitoare de gaz,
 cum și aranjamentul de mori cu
 tari ieftine și pe lângă condițiuni de
 ire favorabile.

Schmidutz József
 fabricant de instrumente muzicale și
 magazin de tot soiul de instr. muzicale.
KULA (comit. Bac).

Se capătă: Violine, goarne, harmonice,
 tambure și cele mai bune gramofone
 precum și ori-ce instrumente muzicale.

Primește repararea a orice soi de instrumente
 muzicale cu prețuri ieftine și pe lângă garanție.
 Țin în depozit violine și cimbele fabricate în
 țară și străinătate precum și coarde de oțel
 englez pentru tambure.

ÉDER ANTAL:
 fabrică de miere și ceară în
POZSONY.

Fabrica în Kisfaludi-utca nr. 10.

Recomandă în
 atențiunea ono-
 ratei preoțimi și
 a epitropiilor pa-
 rochiale verita-
 — bilele sale —
lumini
 de ceară de
 stup pe lângă
 prețur le cele mai
 moderate.

Vând și mate-
 rial de ceară
 pentru lustrui-
 tul podelelor și
 cele mai bune
 soiuri de
miere.

Comandele se
 efectuează prompt
 și conștiințios.

Preț curent la dorință, cu provocare la
 z'arul Tribuna trimitem **gratuit** și franco.

Firma fondată la 1809.

La comande mai mari se dă rabat conven't.

ANUNȚURI

primește administrația »Tribuna« pe
 lângă prețurile cele mai moderate.

In atențiunea parohiilor!

Szentgyörgyi Oszkár

pictor de firme de embleme de biserici și auritor în
Marosvásárhely, str. Kossut Lajos 26.

Săvârșesc orice lucru în branșa aceasta în mod de
 gust frumos și trainic pe lângă garanție. Insemnez
 că pictarea bisericilor am studiat o în decurs de mai
 mulți ani în București și celelalte orașe mai mari
 ale României și așa e eschisă orice incorectitate în
 executare. — La dorință, desemnuri porto-franco.

Cu distincă stîmă:

Szentgyörgyi Oszkár.

Zénithul de gumă

deja după câteva zile s'a dovedit
 prin mil de scrisori de recunoștință
 dovedește că

specialitățile (preservative)

pentru dame și domni, inventate sub numele Zenith sunt
 cele mai de încredere, nu strică sănătatea, ceace oră
 defectul celor de până acum.

Prețul: 1 duzină de Zénith pentru domni 8 cor.,
 1 bucată Zénith pentru dame 7 cor.

La comandă vă rugăm să fiți atenți la numele
 Zénith, căci numai atunci e veritabil, dacă e provăsat
 cu maroa Zénith. — Se trimite în străinătate și în țară
 pe lângă cea mai mare discreție, recom. și cu rambursă.

Agentura principală în Ungaria:

DEUTSCH IZIDOR

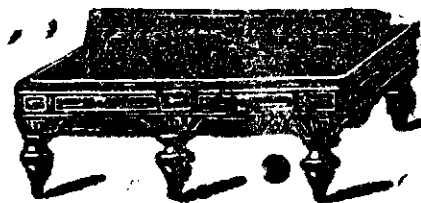
magazin de instrumente medicale și pentru îngrijirea
 bolnavilor.

Szabadka, Kossuth-u.

Dosa Farkas

fabricant de biliard

Kolozsvár, Vesselényi Miklos-u. 7.

Depozit de
 biliard gata
 Pregătesc
 mese de bi-
 liard și le
 reparaz a-

tât în oraș, cât și în provincie, imediat.
 Țin în depozit **bastoane de biliard** (daco),
chiulele de biliard de bansolin și fil-
 deș (os de elefant), apoi: **cretă, piele de**
billiard, lipici și orice alte lucruri tre-
 buincioase.

Primeșc tot felul de lucrări de instalare
 pentru **cafenele, cofetării și locuințe.**

Lucza Jozsef

atelier chimic pentru curățitul hainelor
Seğhedin (Szeğed), Laudon u. 9

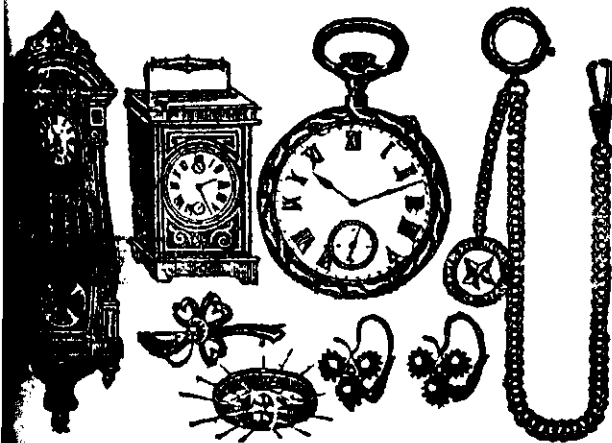
Primește: curățirea și văpsirea hainelor
bărbătești, femeiești, de
copii și preoțești, postav de mobile,
haine de doliu mai departe

curățirea penelor de pat

cu mașina prin ce își redobândesc **culoarea**
albă și uscățimea originală și vor fi
 scutite de praț.

Comandele din provincă să
 efectueșc imediat și prompt.

OSIF SCHULLER, optic și orologier
SIGHIȘOARA (Segesvár) Bayergasse 20.

Cea mai ieftină
 sursă de cumpărat
 a totfelul de oro-
 loage de buzunar
 și de părete și oro-
 loage deșteptă-
 toare, precum și
 articlii optici.

Prăvălie de o-
 biecte de aur și ar-
 gint signate oficios.

Inele de logod-
 nă după măsură.

Toate lucrările
 de branșa aceasta
 se execută cu spe-
 cialitate, garanță și
 cu prețuri ieftine.

Órsos István

fabrică de cărnățării

Temesvár, Gyárvaros
Gyárudvar utca.

Recomandă specialitățile
 excelente de cărnățării,
 precum și de **salamă** cu
 prețurile cele mai ieftine
 de zi. La comande mari
 se dă rabat. — Expediare
 cu poșta și cu trenul. Ser-
 viciu prompt și conștiințios.

RICHTER și ZEPENEU

pietrari

BISERICA-ALBĂ
Szászky-ut 112.

— VÂRSEȚ —
Ferencz József-tér 23.

Recomandăm on. public din Vârșeț și jur cele mai moderne

monumente mormântale

de granit negru șvedian, sienit, labrador, marmoră albă de Ruschița, trachit pentru cripte și pentru tot felul de zidiri.

Liferăm din piatră proprie totfelul de lucrări de bransa pietrăriei. Depozit de pietrii de hotare.

Primal institut sudungar de auritură artistică

 a lui **E. I. SPANCO**

sculptor și auritor

TEMESVÁR - Erzsébetváros

strada Templom Nr. 5.

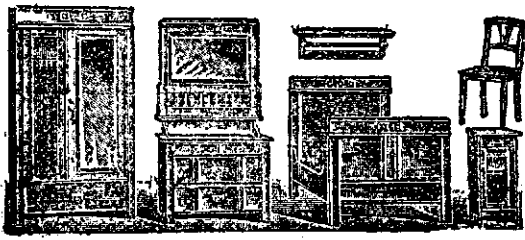
Premiât cu diploma de onoare și cu medalie de aur în București, și cu alte medalii de aur la diferite expozițiuni.

Face cu prețuri moderate:

**— iconostasuri, altare —
amvoane, jertfelnicuri,**

primește renovarea și aurirea iconostaselor vechi, altarelor, a jertfelnicilor și a amvoanelor, precum și a tot felul de lucrări de bransa aceasta.

Locuința și atelierul se află în str. Szaniszló 46. — Copii onești se primesc ca ucenici.

Fond. la 1895.

Fond. la 1895.

DEO ADJUVANTE!

Imrek Károly

măsar pentru zidiri și mobile

Oradea-mare (Nagyvárad) Szaniszló-utca 46.

Aduc la cunoștința on. public din Oradea-mare și comit. Bihorului, că primesc pregătirea a totfelul de

lucrări pentru zidiri și mobile

din bransa mea, pe cari le pregătesc cu cea mai mare conștiințioasă și cu gust conform cerințelor moderne, în orice culoare și formă cu prețuri moderate. — Străformez totfelul de mobile, reparaț, lustruiesc și oblesc cu specialitate. — Primesc ajustarea și repararea mănăstirilor, institutelor, școalelor, societăților și reuniunilor economice cu prețuri moderate.

La dorință mă prezint atât în loc cât și în provincă.

„AURORA”

Intreprindere Română în New-York 204 — W. 14 th. st. — Director: Dr. E. Lucaciu.

Fondată și incorporată conform legilor statului Illinois în 1909.

În toate afacerile referitoare la America, cereți deslușiri dela firma „Aurora”.

Banca Română „Aurora”. Dacă cineva dorește a trimite bani din America în țara veche, ori are bani de depunere să se întoarcă la banca română „Aurora” din New-York 204 — W. 14 th. str.

Librăria „Aurora”. De doriți ori-ce soi de cărți, de rugăciuni, de cetit, de învățat, cereți catalogul librăriei noastre care este cea mai mare și mai bogată librărie românească din America.

Dacă vreți să călătoriți în America, ori din America în țară, cereți deslușiri și cumpărați bilete de vapor dela întreprinderea „Aurora” 204 — W. 14 th. str. New-York. Pe ori ce linie vă putem vinde bilet.

Dacă cumpărați dela noi bilet pe vapor veți primi adăpost în casa română de emigrare „Aurora” 204 — W. 14 th. str., care este singura întreprindere română incorporată după legile Statelor-Unite.

Toți românii cari vin ori pleacă din America, ori sunt în America, sunt rugați a informa biroul central „Aurora” despre locul unde petrec ori unde s'ar muta cu locuința, ca să fie ținută în evidență în registrele casei de emigrare și la toate împrejurările să se poată da deslușiri la aceia cari le-ar dori.

Dacă cineva dintre emigranți dorește să cumpere pământ în America să ceară informații dela întreprinderea „Aurora”.

Toate epistolele să se trimită la adresa;

E. Lucaciu, director, 204 — W. 14 th. str.

— New-York S. U. A. de N. —

Cine dorește răspuns este rugat a alătura o marcă de 30 fil. ori 5 cents.

Crema de lapte

are efect ușor alcalic, și în urma aceste însușiri excelente întrece stricăcioasele alifii de față unșuroase, nu este unșuroasă, nu pătează și depărtează tot felul de necurătenii de pe față. —

Pielea feței, mânilor în câteva zile le face catifelate, albe ca neaua și se poate folosi oricând ziua.

Prețul unei tegle mici 50 fil., una mare 1 cor.

Săpun de cremă de viorele prețul 70 fileri.

Se află de vânzare la

Berta Kálmán, farmacist
în Maria-Radna, la farmacia „Răscumpărătorul”.

Tot felul de leacuri din țară și str. se vând cu prețuri moderate.

Weisz Géza

fabrică de dacuri pt biliarde, cheiuri și bile pt biliard

Budapesta VII, strada Akácza Nr. 6

Pregătește tot felul de cheiuri și bile de fildes, ține în depozit cele mai bune cheiuri, bile veritabile de fildes, șacuri, mino, bile „Lignum Sanctum” și păje de lemn de carpin.

Primește spre reparare cheiuri și bile de fildes și ambră cu prețuri moderate pe lângă executare solidă și cu punctualitate.

